

KILENCEDIK FEJEZET

Kathryn Kuhlman

*„Egy asszony, aki hitt
a csodákban”*

EGY ASSZONY, AKI HITTE A CSODÁKBAN

„Százával gyógyultak meg, csupán csendesen várakozva a közönség sorai között, mindenféle megnyilvánulás nélkül. Sokszor még a prédikációig sem jutott el. Néha még egy dalt sem kellett énekelnünk. Nem voltak hangos megnyilvánulások, senki sem kiabált hangosan Istennek, mintha Ő süket lenne. Mikor az Ő jelenlétének csendjébe léptünk, már nem hallatszottak sikolyok vagy kiáltások. Több százszor éreztük a Szent Szellemnek olyan valóságos jelenlétét, hogy szinte hallani lehetett, amint több ezer szív egyszerre dobban meg.”¹

Fkkor a feszült csendben egy hang szólalt meg: ‘Hííííszeeeeek aaaaa csoodáááákbaaaan!’ Hirtelen fülsüketítő tapsvihár közegette előlépett egy magas, karcsú alak fehér, fodros nagyestélyiben. Fellibbent a színpadra, és ezzel kezdetét vette egy újabb Kathryn Kuhlman-összejevetel. Nemzetközi szintre emelkedő szolgálatában Miss Kuhlman a világ minden táján megszámlálhatatlanul sok ember életében vetett alapot a Szent Szellem munkája számára. Egyedülálló szolgálata hozzásegítette Krisztus Testét, hogy a Szent Szellem ajándékainak külső megnyilvánulásairól levegye tekintetét, és felnézzen Arra, akitől az ajándékok származnak: a Szent Szellem személyére.

Szolgálatának prófétikus jellege volt; bemutatta, hogy milyen lesz az Egyház az őt követő időkben. Szolgálata szó szerint a jövő Egyházának előfutára volt.

Habár Ő magát „**hétköznapi**nak” tartotta, Kathryn mégis egyedülálló személyiség volt. Sokan próbálták utánózni sajátos hangját, színpadias viselkedését, de nem sok eredménnyel. Mások pedig a rajta levő különleges kenetet próbálták különféle technikákkal, módszerekkel utánózni – természetesen sikertelenül.

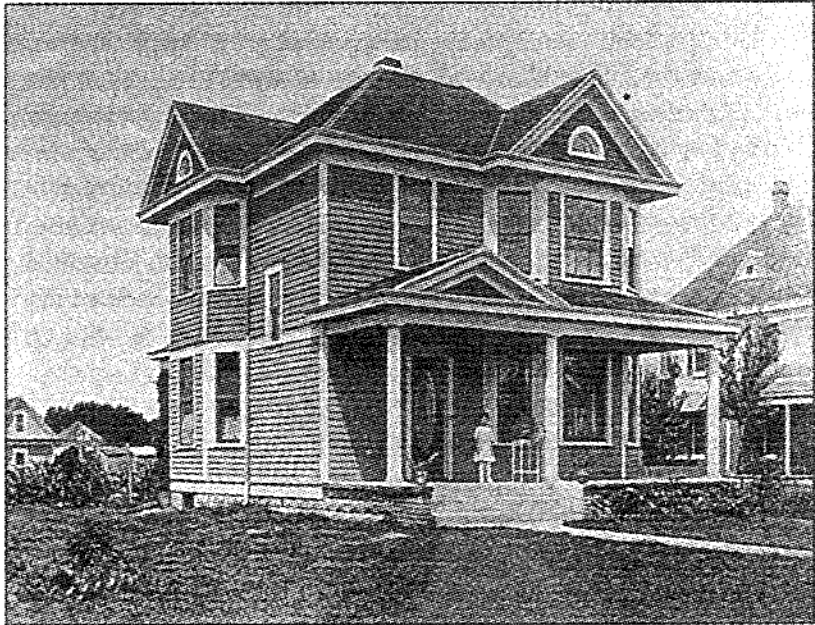
A HIT TÁBORNOKAI

Hálás vagyok Istennek Kathryn Kuhlmanért. Élete jó példája egy olyan személynek, aki ellenállva a félelemnek, kifizette az Istennek való engedelmesség árát. Nagyon hálás vagyok azokért a leckékért, amiket az ő életéből tanultam. Ebben a fejezetben – sokszor Kathryn saját szavaival élve – ezen leckék közül szeretnék néhányat megosztani.

VÖRÖS HAJ ÉS SZEPLŐK

A Missouri állambeli Concordiát német bevándorlók alapították az 1830-as évek végén. Emma Walkenhorst, Kathryn anyja, 1891-ben házasodott össze Joseph Kuhlmannal. Középiskolai bizonyítványa szerint Kathryn Johanna Kuhlman 1907. május 9-én született a család Concordiától öt mérföldre fekvő tanyáján. Kathryn két nagymamája után kapta nevét. Születési bizonyítványa egészen addig nem volt, amíg ezt egy Missouri állami törvény kötelezővé nem tette 1910-ben.

Kathryn kétéves volt akkor, mikor apja eladta közel hatvannégy hektáros földjüket, és a városban épített egy nagy házat. Ez volt az a ház, amit Kathryn mindig „otthonnak” hívott.

Kathryn gyermekkori házuk tornácán

Egy gyerekkori barátja így írta le a fiatal Kathryn: „...Vörös hajú, szeplős lány volt, jellegzetes vonásokkal. Azt nem mondhatnám, hogy Kathryn csinos volt. A szó semmilyen értelmében sem lehetett gyengédnek vagy szembetűnően nőiesnek mondani. Magasabb volt, mint a ‘banda’ többi tagja (kb. 160 cm), vagány volt és fiús alkatú, a banda többi tagja csak lihegve tudott lépést tartani gyors járásával.”

Fiatal lányként Kathryn arról ismerték, hogy szerette „függetleníteni magát másoktól, önmagában bízott, saját feje után járt”.² A „papát” mindig az ujja köré tudta csavarni, és szinte mindent megkapott, amit csak akart. Kathryn saját bevallása szerint a fegyelmezés feladata mindig az anyjára hárult, aki szigorú volt, és sohasem dicsérte meg őt, vagy bánt vele gyengéden. Mégis, Kathryn sohasem érezte magát elvetettnek vagy nem kívánatos személynek. A papa megadta neki mindazt a szeretetet és gyengédséget, amire szüksége volt. Apja halála után még harminc évvel is olyannyira rajongott érte, hogy mindig könnyek szöktek szemébe, amikor beszélni kezdett róla.

Egy alkalommal, mikor Kathryn körülbelül kilencéves lehetett, meg akarta lepni édesanyját valami kedvességgel. Elhatározta, hogy meglepetésből születésnapra zsúrt rendez neki.

Sajnos Kathryn csak arra nem gondolt, hogy édesanyja születésnapja egy hétfői napra fog esni. Körbejárta a szomszédokat, és *mindenkit* megkért arra, hogy jelenjen meg náluk egy szelet tortával.

A hétfő azonban Kuhlmanéknál mindig a nagymosás napja volt. A hét bármely más napján Emma Kuhlman legszebb ruháiban pompázott. Az ember sosem tudhatja, mikor állít be valaki hozzá váratlanul, ő pedig rettegett a gondolattól, hogy valaki esetleg nem találja megfelelő öltözetben.

Tehát eljött a hétfő, és Emma Kuhlman beöltözött a nagymosáshoz. Amint a forró vízzel teli kádban mezítláb mosott, haja az izzadságtól összetapadva lógott lefelé, ruhája pedig vizes és sáros volt, egyszer csak kopogást hallott az ajtón; mikor kinyitotta, ott állt előtte az egész szomszédóság, szebbnél szebb ruhákban – Emma pedig kókad-

---

---

*Fiatal lányként Kathryn
arról ismerték, hogy szerette
„függetleníteni magát
másoktól, önmagában bízott,
saját feje után járt”.
A „papát” mindig az ujja
köré tudta csavarni, és szinte
mindent megkapott, amit
csak akart.*

---

tan és kimerülten az egész napi mosástól! Önérzete romokban hevert, és megfogadta magában, hogy ezért később még számolni fog Kathrynnel.³

És úgy is lett! Kathryn büntetése az lett, hogy meg kellett ennie az összes süteményt, amit a szomszédok hoztak!

Apja tanította meg Kathryn az üzleti élet szabályaira. Volt egy is-tállójuk, melynek bérbe adásából éltek. Kathryn sokszor ott volt vele, amikor a számlákat rendezte, és a későbbi években apjának köszön-hette mindazt, amit a programszervezésről és az üzletről megtanult.

„PAPA! JÉZUS A SZÍVEMBE KÖLTÖZÖTT!”

Kathryn tizennégy éves korában született újjá. Élete során sokszor el-mondta, hogyan válaszolt arra a mennyei udvarlásra, amely közvetle-nül a Szent Szellem személyétől származott. Inkább „vallásos” háttér-ből jött, mint szellemiből, s a gyülekezetek, ahová járt, soha nem adtak lehetőséget az embereknek a megtérésre és üdvösségük átvételére.

Erről Kathryn később ezt írta:

„Mama mellett álltam; a templom toronyórája tizen-kettő előtt öt percet mutatott. Már nem emlékszem a

A Kuhlman-család – Kathryn hajában nagy masnival

prédikátor nevére vagy az üzenet tartalmára, de akkor valami történt velem. Ez ma is ugyanolyan valóságos számomra, mint akkor volt – a legvalóságosabb dolog, ami valaha is történt velem.

Amint ott álltam, annyira elkezdtem remegni, hogy még az énekeskönyvet sem bírtam a kezemben tartani, le kellett tennem a padra...és csak zokogtam. Éreztem a (meggyőződés) súlyát, és rájöttem, hogy bűnös ember vagyok. A világ leggonoszabb, legelvetemültebb gazemberének éreztem magam. Pedig ekkor még csak egy tizennégy éves kislány voltam!

...Ekkor megtettem azt, amit úgy éreztem, hogy meg kell tennem: kiugrottam a helyemről, és lementem egészen az első sorig, leültem a pad szélére, és sírtam. Ó, de mennyire sírtam!

...Én lettem a világ legboldogabb embere. Megszabadultam attól a nehéz tehertől, és átéltem valami olyasmit, ami azóta sem hagyott el soha. Újjászülettem, és a Szent Szellem pontosan azt tette velem, amit Jézus a János 16,8-ban megígért, hogy tenni fog.”⁴

Kathryn apja a konyhában álldogált, amikor ő a gyülekezetből hazaszaladva elmondta neki a jó hírt, hogy mi történt vele. Szokása volt, hogy a Papának mindent elmondott.

Saját elbeszélése szerint odarohant hozzá, és azt mondta neki: **„Papa...Jézus az előbb a szívembe költözött!”**

Apja erre minden érzelem nélkül csak ennyit válaszolt: „Ennek örülök.”⁵

Kathryn visszaemlékezéseiben soha nem volt biztos, megértette-e az apja, hogy ő mire gondolt valójában. Inkább apjának baptista közösségét választotta, mint anyja metodista gyülekezetét. De még ekkor is a saját útjain járt.

Kathryn soha nem volt biztos abban, hogy apja valóban újjászületett-e. Időnként meggyőzően bizonygatta, hogy igen; amikor azonban szűk körben voltak, többször bizonytalankodva nyilatkozott erről.

Amit Kathryn biztosra tudott, az az volt, hogy apja ki nem állhatta a prédikátorokat. Kathryn szerint egyenesen megvetette őket! Ha

Joseph Kuhlman meglátott egy prédikátort az utcán közeledni, gyorsan átment a túloldalra, nehogy beszélnie kelljen vele. Úgy gondolta, hogy minden prédikátor „csak a pénzért csinálja”. Őt egyedül akkor lehetett templomban látni, ha valamilyen ünnep volt, vagy éppen lánya adott elő valamit egy különleges istentiszteleten. Amennyire ismerte őt, Kathryn sohasem látta apját imádkozni vagy Bibliát olvasni.

AZ ELSŐ ÖLELÉS

Anyjával eleinte a metodistákhoz járt, és ott is született újjá 1921-ben. 1922-től azonban az egész család a Baptista Gyülekezet tagjaiként volt

---

Kathryn legalább olyan fontosnak tartotta a gyülekezetbe járást, mint a munkát.

---

bejegyezve. Bár Kathryn indulása egy vallási felekezethez köthető, mégis szolgálata a későbbi években ökumenikus lett abban az értelemben, hogy szabadon mozgott a legkülönbözőbb gyülekezetekben, a pünkösditől kezdve a katolikusig. Egy felekezet sem tudta útját állni Kathryn Kuhlman szolgálatának. Ő soha nem tartotta magát egyetlen felekezethez tartozónak sem, és nem felekezeteknek volt hálás azért, hogy olyan szolgálata lett, amilyen lett. Egyedül Istennek volt hálás ezért.

Kathryn serdülő évei alatt anyja a metodista gyülekezetben tartott bibliaiskolát. Az egyik szomszéd szerint „Mrs. Kuhlman nagyszerű bibliatanító volt, Kathryn és testvérei biztosan alapos képzést kaphattak otthon a Bibliából.” A szomszéd arról is beszámolt, hogy esténként hallotta, amint Kuhlmanéknál valaki énekel, egy másik személy pedig zongorán kíséri.⁶

Habár anyját kiváló tanítóként tartották számon a gyülekezetben, valójában nem született újjá egészen 1935-ig, Kathrynnek egy Denverben tartott összejöveteléig.

Kathryn hívta meg édesanyját az összejövetelre. Az első istentisztelet végén Kathryn bement a színpad mögött lévő imaszobába, hogy imádkozzon azokért, akik válaszoltak a megtérésre szólító hívásra. Később anyja is belépett a szobába, és azt mondta, hogy ő is úgy akarja ismerni Jézust, ahogyan Kathryn.

„Kathryn könnyekkel küszködve nyújtotta ki és tette rá kezét anyja fejére. Amint ujjai megérintették őt, a mama először remegni, majd sírni kezdett. Ez ugyanaz a remegés és sírás volt, amire Kathryn is emlékezett, amikor anyja mellett állt a kis metodista gyülekezetben Concordiában. Ezúttal azonban valami más is történt. A mama föl-emelte kezét, majd beszélni kezdett, először lassan, majd egyre gyorsabban. A szavak nem angolul voltak: tiszta, csilingelő szavak egy ismeretlen nyelven.

Kathryn térdre esett anyja mellett; zokogott és nevetett egyszerre... Mikor Emma kinyitotta a szemét, kinyújtotta kezét, és erősen magához szorította a lányát. Ez volt az első alkalom, amire Kathryn emlékezett, hogy anyja magához ölelte őt.”

Az élményt követően anyja három napon és két éjszakán át nem tudott aludni. Más emberré vált. Emma Kuhlman élete hátralevő részét boldogan élte le Concordiában, csodálatos és meghitt közösségben a Szent Szellemmel.⁷

AZ EVANGÉLIZÁLÓ HAJADON

Isten nagy embereinek az egyik legfőbb jellegzetessége az odaszánás, hogy mindent hajlandóak voltak feladni, csakhogy követni tudják az Ő vezetését. 1913-ban Kathryn nővére, Myrtle, hozzáment egy fiatal, jóvágású evangélistához, aki éppen végzős hallgatója volt a Moody-féle bibliaiskolának. Myrtle és ifjú férje, Everett Parrott elkezdtek sátoros evangélizáló szolgálatukat. Nagyjából tíz évre rá, 1924-ben, Kathryn és Myrtle meggyőzték szüleiket, hogy Isten azt akarja, Kathryn is velük tartson utazásaik során.

Abban az időben a Parrott család Oregon államban lakott, és ott került kapcsolatba Dr. Charles Price-szal, akinek gyógyító szolgálata volt. Ő vezette be Parrottékát a Szent Szellem-keresztségbe. A csodálatos élmények ellenére Parrotték házassága nem volt boldog, amihez még az anyagi ügyek miatti feszültségek is hozzájárultak.

Ilyen körülmények között Kathryn könnyen belecsúsztatott volna az önsajnálatba. Ehelyett ő inkább hasznossá próbálta magát tenni a Parrott-házban azzal, hogy magára vállalta hétfőn a mosást, kedden pedig a vasalást.

EGY PILLANTÁS SZEMÉLYSÉGÉBE

Ez idő alatt Kathryn nemcsak azt a leckét tanulta meg, hogy a háborúságokban béketűrő legyen, hanem megértette, hogy nem szabad teret adni az önsajnálatnak sem. Sok későbbi üzenetét alapozta meg ak-

---

Kathryn hamar megtanulta, hogy az önközpontúság és más „ego”-val kapcsolatos bűnök, mint például az önsajnálat, önjutalmazás, vagy akár önmagunk gyűlölete azt eredményezi, hogy elítéljük vagy kárhozzátjuk magunkat. Ez pedig a Szent Szellem munkáját akadályozza az ember életében.

---

kori szellemi növekedése ezen a területen. Egoizmus és önsajnálat ugyanazt jelentette Kathryn számára. Minden biztonnyal már tizenévesen elhatározta, hogy bármilyenek lesznek is a körülmények, ő nem ad ezeknek helyet az életében.

„Légy óvatos az olyan emberrel – legyen az akár családtag, munkatárs vagy az alkalmazottad –, aki nem tudja azt mondani, hogy ‘bocsáss meg!’ Az ilyen emberek általában nagyon önközpontúak.

Ezért hallhattátok a számból már vagy tízezerszer, hogy az egyedüli személy, akin Jézus nem tud segíteni, aki számára nincs bűnbocsánat, az az, aki nem tudja kimondani, hogy ‘bocsásd meg a bűneimet.’...Az ilyen én-központú emberek általában úgy vonják magukhoz a betegségeket, mint egy mágnes.”⁸

Kathryn hamar megtanulta, hogy az önközpontúság és más „ego”-val kapcsolatos bűnök, mint például az önsajnálat, önjutalmazás, vagy akár önmagunk gyűlölete azt eredményezi, hogy elítéljük vagy kárhozzátjuk magunkat. Ez pedig a Szent Szellem munkáját akadályozza az ember életében.

Kathryn mindig azt mondta, hogy bárki át tudja élni a Szent Szellem vezetését az életében, ha hajlandó kifizetni az árát. Az „ár kifizetése” pedig nem csak egy egyszeri élményből áll. Ez először is egy elkötelezéssel kezdődik, egy elhatározással, hogy követed Istent életed minden napján.

Kathrynnek nagyon sokszor alkalma és lehetősége lett volna nem

alárendelni magát a Szent Szellem vezetésének. Ő azonban szerencsére jó döntéseket hozott, és így követendő példát hagyott a mi számunkra.

MIRŐL PRÉDIKÁLJAK?

Kathryn öt évet töltött szolgálatának megalapozásával a nővérével és sógorával való utazásai során. A háztartás körüli munkákban segített, hogy ezzel is csökkentse az általa okozott terheket, és hosszú órákon keresztül tanulmányozta az Igét.

1928-ban Parrotték az Idaho állambeli Boise-be érkeztek. Ekkorra már volt egy sátruk és egy zongoristájuk is, akit Helen Gullifordnak hívtak. A házasságon belüli feszültségek azonban tovább fokozódtak. Ezért megegyeztek, hogy Everett Dél-Dakotába megy tovább, míg Myrtle, Kathryn és Helen ott, Boise-ben tartanak egy összejevetelt.

Két hét múlva az adakozásból befolyó pénz már arra sem volt elég, hogy a bérbe vett épületet és szűkös albérletüket ki tudják fizetni, vagy éltel tudjanak vásárolni. Kenyéren és tonhalon vegetáltak.⁹

Myrtle hamarosan érezni kezdte, hogy az egyetlen megoldás számára, ha ismét csatlakozik férjéhez. Kathryn és Helen jövőjükre nézve nem sok reményt láttak abban, ha továbbra is együtt utaznak Parrottékkal. Ezért elváltak útjaik, miként az újszövetségi egyházban Pálnak és Barnabásnak. Egy helyi pásztor Boise-ben felajánlotta nekik a lehetőséget, hogy prédikálhatnak egy kisebb biliárd-teremben, amit átalakítottak keresztény szolgálati célokra – és ezzel kezdetét vette a Kathryn Kuhlman Szolgálat!

A „biliárdterem” szolgálathoz az Idaho államban levő Pocatellóba mentek, ahol Kathryn egy régi operaházban prédikált. Az épület ragadt a kosztól; alaposan ki kellett takarítani, mielőtt használni tudták volna. Nem nehéz kitalálni, hogy természetesen az evangélistának kellett elvégeznie ezt a takarítást. Onnan a tél közepén az idahoai Twin Fallsba utaztak, ahol Kathryn megcsúszott a jégen, és eltörte a lábát. Annak ellenére, hogy az orvos legalább két hétre eltiltotta attól, hogy lábát használja, ő gipszsel a lábán ugyanúgy folytatta a prédikálást. Sohasem engedte meg, hogy a teste Isten akaratával szembeni kompromisszumok kötésére kényszerítse.

Kathryn egyszer ezt mondta:

„Attól az első idahoi prédikációtól kezdve – „Zákeus a fa tetején” (ha valaki, akkor én tudom, hogy én ott voltam a fa tetején akkor) – az egyetlen dolog, amiben biztos voltam, az volt, hogy tűzben égtem Istenért. Jézus valóságos volt számomra. A szívem erős volt.”¹⁰

Négy vagy öt prédikáció után humorosan megjegyezte:

„Nem tudom, miről lehetne még prédikálni. Teljesen kimerítettem már minden témát a Bibliában. Fogalmam sincs, miről is beszélek életem hátralevő részében.”¹¹

SZILÁRDAN ÉS ERŐSEN A PULYKAÓLBAN

Azokban a korai években szállásaik gyakran – enyhén szólva – igénytelenek voltak. Egy alkalommal a család, amely éppen soros volt elszállásolásában, nem tudott neki helyet biztosítani...míg végül mentő ötletük támadt: kitakarították neki a pulykaólat! Kathryn azonban boldogan aludt volna akár egy szénakazalban is – mesélte később –, annyira szükségét érezte annak, hogy prédikáljon. Évekkel később nevetve mesélte el, hogyan zárta be az ajtót, és nem engedett ki senkit addig, amíg mindnyájan üdvösségre nem jutottak! Ezzel viccelődött gyakran, ő azonban valóban ott maradt késő hajnali órákig az összejövetelek után imádkozni azokkal, akik még döntés előtt álltak.

Más helyek, ahol Kathryn lakott, tisztábbak voltak ugyan a pulykaólnál, viszont nem voltak olyan melegek. Azokban a napokban a vendégszobákat nem fűtötték. Később visszaemlékezett rá, hogyan bugyolálta be magát hatalmas takarókkal, míg végül sikerült fekhelyét felmelegíteni. Ezek után kidugta fejét a takaró alól, és még órákon keresztül olvasta Isten Igéjét.

A szíve tűzben égett az Úrért. Ez volt szolgálatának a titka. Szíve rá volt hangolva Jézusra. Elhatározta, hogy hűséges marad Hozzá, és nem fogja megszomorítani a Szent Szellemet.

Kathryn szolgálatának korai éveiben két másik fontos tulajdonság is kifejlődött benne: elkötelezettség és hűség Isten és az Ő népe iránt. Kathryn szellemi növekedésének, szolgálata kiterjedésének jellembeli alapjai voltak, melyek életének korai szakaszában fejlődtek ki.

KATHRYN ÉS A HŰSÉG

Mi tartja meg az embert elkötelezetten Istentől való elhívásában? Kathryn válasza erre a „hűség” volt.

„A *hűség* szó napjainkban azért vesztett annyit jelentéséből, mert olyan kevéssé gyakorolják az emberek...A hűség megfoghatatlan...Olyan, mint a szeretet. Csak akkor tudod megérteni, ha a gyakorlatban látod... *A szeretet olyasmi, amit tenni kell, és ugyanaz igaz a hűségre is.* A hűség elkötelezettséget és odaszánást jelent.

Nincsenek kétségek a szívemben. Én hűséges leszek hozzá, bármilyen árat kell is fizetnem, bármibe is kerül. A hűség sokkal több, mint csupán egyszerű érdeklődés valaki vagy valami iránt. Ez személyes elkötelezettség. Végső soron ezt jelenti: 'Itt vagyok. Számíthatsz rám. Nem fogsz csalódni bennem.'"¹²

Mi tartja meg az embert elkötelezetten Istentől való elhívásában? Kathryn válasza erre a „hűség” volt.

Más szóval, az igazi hűség abban jelenik meg a szolgálatra elhívottak számára, hogy döntést hoznak: se jobbra, se balra nem térnek el elhívásuktól. Ne tegyél hozzá, és ne vegyél el belőle, csak hajtsd végre! Kathryn szerint amikor az emberek a saját fejük után kezdenek járni, akkor Istenhez való hűségüket a saját magukhoz való hűség váltja fel.

NAGYBAN AKAROM CSINÁLNI!

Miután Idaho-szerte már mindenhol hirdették az Igét, Kathryn és Helen Coloradóba költöztek. Ezt követően hat hónapot Pueblóban töltöttek ébredési összejöveteleket tartva, majd elmentek Denverbe. Egy Earl F. Hewitt nevű üzletember még Pueblóban csatlakozott hozzájuk, hogy üzleti menedzsere legyen a szolgáltatnak. Abban az évben, 1933-ban, a gazdasági válság már javában dúlt. Üzletek zártak be, több millió ember került az utcára, és a gyülekezetek is a fennmaradásukért küszködtek.

Kathryn olyan utazó evangélista volt, aki semmilyen felekezeti tá-

mogatást nem kapott, de hitt abban a hatalmas Istenben, aki számára nincsenek anyagi korlátok. Szerinte azok, akik egy anyagi nehézségekkel küszködő Istent szolgálnak, nem az igazi Istent szolgálják. Ő a hit törvénye szerint élt, és Istenben bízott.

Megmondta Hewittnek, hogy menjen Denverbe, és tegyen úgy, mintha egymillió dollár lenne a zsebében. Amikor Hewitt bevallotta, hogy valójában csak öt dollárja van, Kathryn ezt válaszolta:

„Isten számára nem jelent korlátot az, hogy mi mivel rendelkezünk, vagy mik vagyunk. Biztos, hogy Ő képes a mi öt dollárunkat megszorítani ugyanúgy, ahogy megszorította annak idején a kenyeret és a halat... Most pedig menj fel Denverbe! Keresd meg nekem a legnagyobb épületet, ami csak létezik. Szerzd meg a legjobb zongorát Helennek. Rakd tele az épületet székekkel. Adjál fel egy jó nagy hirdetést a *Denver Post*-ban, és mondasd be az összejövetelt az összes helyi rádióval. Ez Isten ügye, és mi úgy fogjuk csinálni, ahogyan Isten csinálja – nagyban!”¹³

A szolgálat első évei

Hewitt mindent úgy csinált, ahogyan Kathryn megmondta neki. Az épület a Montgomery Ward Company-nak egy raktára volt. Az összejövetel-sorozat öt hónapig tartott, s közben átköltöztek egy másik raktárépületbe. Az első este százhuszonöten jelentek meg, ám a második estére már több, mint négyszáz ember jött el. Attól kezdve az épület minden este megtelt. Öt hónap elteltével Kathryn bejelentette, hogy az összejöveteleknek vége, de az emberek ezt nem akarták tudomásul venni. Egy ember felajánlotta, hogy fedezi egy állandó épület bérleti költségeit, és felhelyez rá egy neontáblát a következő felirattal: „Az ima csodákra képes!”

Az emberek éhesek voltak Isten Igéjére. Azokban az években Kathryn fő üzenete a megtérés volt. Időről időre pásztorok is újjászülettek, amikor előrehívta azokat, akik el akarták fogadni Jézust Uruk-nak és Megváltójuknak. Kathryn szolgálata a remény és a hit szolgálata volt. Ekkorra már Helen egy száztagú kórust vezetett, és ő írta a dalok nagy részét, melyeket énekeltek.

Kathryn szolgálatának nagy visszhangja miatt beleegyezett abba, hogy Denverben marad. Úgy tűnt, minden a legnagyobb rendben megy, ezért elkezdtek keresni egy épületet megvételre. Ekkor hirtelen, mint derült égből a villámcsapás, egy tragédia történt.

A PAPA MEGHALT

Kathryn élete első, igazán nagy traumáját 1934. december végén élte át, amikor szeretett apja meghalt egy baleset következtében. Jóval később tudta meg, hogy apja elesett a jeges úton, és a hóvihárban egy közeledő autó vezetője túl későn rántotta félre a kormányt.

A hóvihár miatt órákba került, míg egy ismerős eljutott Kathrynhez Coloradóba. Ahogy megkapta a hírt, hogy apja haldoklik, rögtön útnak indult autóval a hóvihárban Denverből Kansason át egészen Missouriig. Később elmondta, hogy csak Isten látta, milyen gyorsan száguldott a jeges utakon, alig látva a rossz időjárás miatt.

December 30-ára ért Kansas Citybe. Onnan telefonált haza, hogy megmondja, nemsokára megérkezik. Ekkor tudta meg, hogy apja aznap reggel meghalt.

Mire hazaért, apját már befektették egy koporsóba a nappaliban, és gyászolók virrasztottak felette. A sokk majdnem nagyobb volt annál,

amit Kathryn el tudott viselni. Gyűlöletet érzett belsejében a felé a fiatalember felé, aki apja halálát okozta.

„Én mindig holdog ember voltam, és papa volt az, aki segített nekem ebben. Most, hogy ő eltűnt az életemből, a félelem és gyűlölet szokatlan érzéseivel kellett küszködnöm.

A legjobb apa volt, akiről egy lány valaha is álmodhatott. Az én szemeimben papa nem tudott olyat tenni, ami rossz lett volna. Ő volt az én példaképem.”

Kathryn ekkor már tíz éve elköltözött otthonról, és ez alatt az idő alatt csak néhányszor látogatott haza. Apja soha többé nem hallhatta őt prédikálni. Később elmondta, hogy a balesetet okozó fiatalember iránt érzett gyűlölete még ott forrongott benne, és egészen a temetésig árasztotta ezt a mérget mindenki felé.

Amikor ott ültem a kis baptista templom első sorában, még mindig képtelen voltam elfogadni apám halálát. Ez nem lehetett igaz...

„Amikor ott ültem a kis baptista templom első sorában, még mindig képtelen voltam elfogadni apám halálát. Ez nem lehetett igaz... A család többi tagja egymás után felállt, és odaálltak a koporsó mellé. A két nővérem és a fivérem is. Egyedül én maradtam a padban.

A temetési szertartás vezetője hozzám lépett, és megkérdezte: 'Kathryn, meg akarja nézni édesapját, mielőtt lezárom a koporsót?'

Hirtelen ott álltam a templom előtt, a koporsó mellett, és lenéztem – szemem nem papa arcára szegeződött, hanem a vállaira, azokra a vállakra, melyeken én olyan sokszor lógtam... Fölé hajoltam, és gyengéden megérintettem a vállát. Ahogy ezt tettem, valami történt. Mindaz, amit ujjaimmal tapintottam, csak ruha volt már... Mindaz, ami a koporsóban feküdt, nem volt más, mint egy kiüresedett tárgy; valami, amit régen szerettünk, de ma már nem tudunk vele mit kezdeni. Papa már nem volt ott.

Ott értettem meg először a feltámadott és megdicsőült Krisztus hatalmát. Hirtelen már nem féltem többé a haláltól... Ahogy a félelmem eltűnt, úgy tűnt el a gyűlölet is belőlem. Papa nem volt halott. Ő élt!”¹⁴

MEGÚJULTAN MOSOLYOGVA

Kathryn visszatért Denverbe egy új megértéssel és könyörületességgel. Mire visszatért, már találtak is egy épületet, és felújítása is megkezdődött 1935 februárjában. Ez év május 30-án a Denveri Ébredési Gyülekezet megnyitotta kapuit, felette egy hatalmas neon felirattal, ahogy megígérték: „Az ima csodákra képes!” A terem kétezer férőhelyes volt, és a Gyülekezet nevét messziről is jól lehetett látni. Az elkövetkezendő négy évben a környékbeli lakosság ezrével látogatta Kathryn összejöveteleit. Hétfő kivételével minden este tartottak istentiszteletet.

Az ébredési központ hamar szervezett gyülekezetté nőtte ki magát. Felekezeti hovatartozásra nem tettek hangsúlyt. Beindult egy bibliaiskola, és megszervezték, hogy buszok szállítsák az embereket az istentiszteletekre. Szolgálatokat szerveztek börtönökbe és szanatóriumokba. Később Kathryn egy rádióműsorba is belekezdett, aminek a „Szüntelenül mosolyogva” címet adta.

1936-ban sok zenész és prédikátor szolgált a Denveri Ébredési Gyülekezetben. Köztük volt Raymond T. Richey is, a neves evangélista, aki három hetet töltött a gyülekezetben. Richey volt az egyik úttörője a korábbi amerikai gyógyító mozgalomnak.

Kathryn az apja halála utáni traumájáról úgy számol be, mint a „legmélyebb völgy” átéléséről; de volt egy másik mélypont is az életében, ami legalább olyan tragikusnak bizonyult.

EGY VÁLÁS HÁTTERE

1935-ben egy Burroughs A. Waltrip nevű evangélistát hívtak meg a Texasban levő Austinból, hogy szolgáljon a Gyülekezetben. A jóvágású fiatalember nyolc évvel volt idősebb Kathrynénél. Hamar vonzódni kezdtek egymás felé.

Az egyedüli gond az volt, hogy az evangélistának már volt egy felesége és két kislánya. Úgy tűnik, Kathryn nem akart figyelni a Szent

Szellem figyelmeztetésére, hogy ez a kapcsolat tévedés volt. Nem sokkal a denveri látogatás után Waltrip elvált feleségétől, és mindenkinek azt állította, hogy felesége otthagyta. Jessie, Waltrip előző felesége szerint a férfi úgy gondolkodott, hogy ha valaki nem szereti a házastársát, akkor már a szövetség is felbomlott, tehát a felek szabadon elválhatnak és újraházasodhatnak. Miután Waltrip elhagyta feleségét, soha nem tért vissza hozzá, és két kisfia sem látta őt többé.¹⁵

„FIATALÚR”, A VÉGZETES BAKLÖVÉS

Miután Waltrip otthagyta családját, az Iowa államban levő Mason Citybe költözött. Ott már egyedülálló férfiként szerepelt, és egy Radio Chapel elnevezésű ébredési központot akart létrehozni. Drámai és bombasztikus evangélistaként ismerték, és naponta sugárzott műsort Radio Chapel-ből. Kathryn és Helen azért jöttek a városba, hogy segítsenek neki adományokat gyűjteni a szolgálatához.

Nemsokára nyilvánosságra jutott a romantikus kapcsolat Kathryn és Waltrip között, akit Kathryn „Fiatalúrnak” becézett. Helen és más denveri barátok őszintén azt tanácsolták Kathrynnek, hogy ne menjen hozzá a jóképű evangélistához. Ő azonban azzal érvelt, hogy ha a felesége egyszer már elhagyta, akkor ő szabadon hozzámehet.

---

*...nyilvánosságra jutott
a romantikus kapcsolat
Kathryn és Waltrip között,
akit Kathryn „Fiatalúrnak”
becézett.*

Azt is meg kell jegyezni, hogy Waltrip és feleségének válása, valamint Kuhlman megjelenésének időzítése nem tiszta. Azok, akik szerették és támogatták szolgálatát, ezekről a dolgokról hallgattak. Nyilvánvalóan azért, mert

úgy érezték, mivel Isten megbocsátotta Kathrynnek ennek a kapcsolatnak minden tévedését, nem érdemes a részleteket feszegetni.

1938. október 16-án Kathryn bejelentette denveri gyülekezetének, hogy csatlakozni kíván a „Fiatalúr”-nak Iowa-ban, Mason Cityben levő szolgálatához. Két nappal később, október 18-án, majdnem tizenhat hónappal Waltrip szégyenletes válása után, Kathryn és Burroughs titokban összeházasodtak Mason Cityben.

MIRŐL IS VOIT ITT SZÓ?

Hadd szögezzek le valamit. Itt a vita tárgya nem a válás volt. Persze, ez problémát jelent némely vallásos embernek és némely törvénykező felekezetnek, de Istennek nem. Az Újszövetség nagyon világossá teszi, hogy a válásnak két igei oka lehet. Az egyik, ha valamelyik házastárs folyamatos szexuális erkölcstelenségben él; a másik pedig, ha valamelyik fél kilép a házasságból. Ha bármelyik a kettő közül megtörténik valakivel, akkor annak a személynek szabadsága van Isten előtt, hogy boldogan ismét újra házasságot kössön. De még ha valaki olyan döntést hozott is a válással kapcsolatban, ami nincs összhangban Isten Igéjével, akkor is van számára bűnbocsánat, megújulás, és vár rá egy tiszta és új kezdet. Törvénykező emberek és bizonyos felekezetek nem biztos, hogy megadják neki az újrakezdés lehetőségét, de Isten tud bárkin segíteni, aki őszintén keresi Őt.

Kathryn ellenben olyan helyzetbe került, ahol hazug és csaló szellemek működtek. Waltrip első tévedése az volt, hogy otthagyta feleségét Texasban, és elvált tőle. Ezután megpróbálta ezt leplezni hamis tanításokra való hivatkozás által, és így becsapta azokat, akik körülötte éltek. A Kuhlman–Waltrip házasság teljesen elhibázott volt már az első perctől fogva!

MAJDNEM SIKERÜLT

Kathryn úgy döntött, elhiszi ennek az embernek a meséjét, miszerint a felesége otthagyta.

Ennek ellenére az esküvő megtervezésének egész ideje alatt zavar volt a szívében. Nem talált békességet a szellemében. Legtöbbször azt állítják, hogy a „Fiatalúr” nem is szerette Kathryn-t. Inkább azt a képességet szerette benne, hogy össze tudott hívni tömegeket, és sok adományt tudott összegyűjteni. Waltrip közismert volt mohóságáról és nagyvilági életvezetéséről. Mikor Kathryn-t feleségül vette, nyolc különböző államból is „vadásztak” rá pénzükért az emberek.

Még a „Fiatalúr” édesanyja is kérte Kathryn-t, hogy ne menjen a fiához feleségül. Remélte, hogy a fiatalember észhez tér, és visszatér feleségéhez és gyermekeihez. Ezek után jogos a kérdés: miért ment bele Kathryn mégis a házasságba?

Mielőtt megesküdtek volna Mason Cityben, Kathryn megbeszélte az ügyet barátnőivel, Lottie Anthonyval és Helennel. Lottie emlékszik arra, hogy Kathryn ezt mondta: **„Valamiért nem látom Istennek az akaratát ebben az egészben.”** Barátnői megpróbálták meggyőzni Kathryn-t, hogy várjon, és tegye azt, amiben Isten békességét érzi. Ő azonban nem hallgatott tanácsukra.

Amikor mind a hárman Des Moines-be értek, útban Mason City felé, Helen kijelentette, hogy nem hajlandó ebben az ügyben társa lenni Kathrynnek. A szállodában maradt. Lottie egyetértett Helennel, és ő sem jelent meg az esküvőn.

Kathryn azonban talált mást, aki vállalta a tanúskodást az esküvőn. Az esküvő alatt Kathryn elájult. Waltrip segítette feléleszteni, hogy ki tudja mondani a „boldogító igent”. A szándékos döntés, amivel kilépett Isten akaratából, minden bizonnyal hatalmas súlyként nehezedett rá.

Amikor a friss házások az esküvőről Des Moines felé hajtottak, Kathryn különös dolgot tett. Miután bejelentkeztek szállodai szobájukba, Kathryn nem akart együtt maradni újdonsült férjével. Közeli barátnője, Lottie Anthony szerint Kathryn beugrott az autóba, és elhajtott Lottie és Helen szállodájába.

Kathryn a hotelszobában ült és sírt. Elismerte, hogy tévedett a házassággal kapcsolatban, és hogy fel kell bontania azt. Lottie felhívta Waltripet, és közölte vele, mire készül Kathryn. Amint Waltrip azon kezdett siránkozni, hogy elveszíti feleségét, Lottie közbevágott: „Ő soha nem is volt a tiéd!”

A három nő elhagyta Des Moines-t, és reménykedtek, hogy talán sikerül megmagyarázni valahogyan a denveri gyülekezetnek az egész helyzetet. A gyülekezet azonban még csak esélyt sem adott erre. Dühöseket voltak Kathrynre, amiért titokban házasodott, és mert ennyire félvállról vette az egész ügyet. Lottie úgy fogalmazott, hogy a denveri gyülekezet „visszahajtotta őt Waltrip karjaiba”.¹⁶

MEGHÍVÁSUT ÁLMOK

Az egész munka, amin Kathryn az előző öt évben oly szorgalmasan fáradozott, egyszerre szétesett. Hewitt megvásárolta Kathryn részét az építkezésből, Helen pedig egy másik, kisebb gyülekezetnek kezdett

dolgozni Denverben. A „nyáj” elszéledt. Fájdalmas tévedése miatt Kathryn elvesztette gyülekezetét, legközelebbi barátait és szolgálatát. Amiatt, hogy a „Fiatalurat” és saját kívánságait Isten szeretete elé helyezte, az Úrral való kapcsolata is megromlott.

Kathryn Kuhlman, akit némelyek vallásos tisztelettel „tökéletes madonnaként” imádtak, valójában emberi lény volt, akinek hozzánk hasonlóan kísértésekkel kellett szembenéznie. Istennek nagy embere volt, de *ami őt naggyá tette, az az elhatározása és elszántsága volt, hogy helyrehozza azt, amit elrontott.* A sokatmondó pillantások, suttogások és a teljes visszautasítás ellenére nagy hittel és makacs elszántsággal Kathrynnek sikerült visszaállni a szolgálatba. Saját hibáiból tanulva kaphatta erőteljes kijelentéseit a kísértésről, a bűnbocsánatról és a győzelemről.

De az elszántság és a kijelentések nem jöttek egyik napról a másikra. Kathryn az elkövetkező nyolc évet – ami a nagyszabású szolgálatoikat illeti – a feledés homályában töltötte. Hat évet töltött el házasságban, a következő kettőt pedig azzal, hogy visszataláljon a teljes idejű szolgálatba. Barátai, akik meglátogatták Mason Cityben, elmesélték, hogy míg férje prédikált a színpadon, ő csak sírt mögötte.

Mikor az emberek Mason Cityben rájöttek, hogy Waltrip hazudott nekik első házasságával kapcsolatban, nem jártak többet az összejöveteleire, és a Radio Chapel hamarosan megszűnt. Csak azon a néhány alkalmon engedte meg Waltrip, hogy Kathryn egyedül szolgáljon, ahol senki sem tudta, hogy férjénél van. Legalább egyszer arra is volt példa, hogy egy egész összejövetel-sorozatot mondtak le az utolsó pillanatban, mert az egyik gyülekezeti tagtól a pásztor fülébe jutott, hogy Kathryn egy elvált férjhez ment hozzá.¹⁷

A LEMONDÁS FÁJDALMA

Kathryn már 1944-ben otthagyta Waltripet, mialatt Los Angelesben éltek, de a tényleges válásra csak 1947-ben került sor. Azon ritka alkalmak egyikén, amikor beszélt erről az időszakról, hogy mi is történt akkor valójában, ezt mondta:

---

*A sokatmondó pillantások,
suttogások és a teljes
visszautasítás ellenére
nagy hittel és makacs
elszántsággal Kathrynnek
sikerült visszaállni
a szolgálatba.*

„Döntést kellett hoznom. Szolgáljam azt az embert, akit szeretek, vagy Istent, akit szintén szeretek? Tudtam, hogy nem lehet egyszerre Istent is szolgálni és a Fiatalúrral is együtt élni. Senki nem ismerheti úgy a lemondás fájdalmát, mint ahogy azt én megismertem, mert úgy szerettem őt, mint az életemet. Volt idő, amikor jobban szerettem őt Istennél is. A végén elmondtam neki, hogy el kell mennem, mert Isten sohasem vonta vissza eredeti elhívásomat. Nemcsak vele kellett együtt élnem, hanem szívemmel is, és a Szent Szellem által okozott lelkiismeret-furdalás szinte elviselhetetlenné kezdett válni. Belefáradtam próbálkozásaimba, saját cselekedeteim igazolásába.”¹⁸

Az egyik utolsó alkalommal, amikor a nyilvánosság előtt szerepelt, egy fórumszerű összejöveten egy fiatalember megkérdezte, hogyan „halt meg”, mivel többször is hallotta őt beszélni erről.

Erre ezt válaszolta:

„Egy végtelenül nagy csalódottsággal kezdődött, egy nagyon mély csalódottsággal, és úgy éreztem, hogy az egész életem akkor véget ért. Tudja, nem az a lényeg, hogy mi történik az emberrel, hanem az, hogy mit tud kezdeni vele, miután már megtörtént. És ez az Úrnak az akaratához vezet vissza.

Akkoriban úgy éreztem, hogy ami velem történt, életem legnagyobb tragédiája volt. Azt hittem, hogy soha nem fogok tudni újból felállni, soha, soha többé! Nem értheti meg senki, amiről beszélek, aki saját maga még nem halt meg. ...Ma már úgy látom, ez része volt Isten tökéletes akaratának az életemben.”¹⁹

Kathryn többször megjegyezte, hogy mennyit szenvedett szolgálataért. Valójában azonban mások is szenvedtek. Egy otthagyt feleség, aki Texasban maradt két kisfiával, akik valamilyen magyarázatra vártak, hogy miért nem láthatják többet apjukat. Ezek a megpróbáltatások fájdalmat okoztak mindenkinek, akik ismerték és szerették a házaspárt.

AZ ÉREM MÁSIK OLDALA

Attól a pillanattól kezdve, hogy Kathryn meghozta döntését, soha nem tétovázott elhívását betölteni, sohasem tért le az ösvényről, amit Isten mutatott számára, és sohasem látta többé a „Fiatalurat”. Vett egy jegyet a pennsylvaniai Franklinba, és többé nem tért vissza.

Kathryn élete teljesen helyreállt az Úrral. Habár ez nehéz időszak volt a számára, Isten áldásai nemsokára ismét követni kezdték. Waltrip sorsa azonban bizonytalan. Egyszerűen eltűnt a színről, még a családjával sem tartotta a kapcsolatot. Volt felesége, Jessie állítása szerint évekkel később bátyja, James Waltrip kutatott utána. Szomorúan értesült arról, hogy Burroughs végül egy börtönben lelte halálát, ahová azért került, mert rajtakapták, hogy egy hölgytől lopott.²⁰

A BARLANGBÓL KIFELEÉ

Senki nem tudja biztosan, hogy Kathryn miért éppen a pennsylvaniai Franklint választotta „visszatérésének” kezdő állomásául. Franklin egy német bevándorlók által alapított bányászváros volt. Talán ezen a helyen érezte otthon magát. Talán azért jött ide, mert itt befogadták. Bármi is volt az oka, mindenesetre jó ötletnek bizonyult.

Pennsylvaniából a középnyugati államokba, majd délre ment, Nyugat-Virginiába, Virginiába és Carolinába. Voltak helyek, ahol elfogadták szolgálatát, míg más helyeken, mikor fény derült múltjára, az összejeveleket lefűjték. Egy georgiai újság felkapta a sztorit, hogy egy elvált emberrel kötött házasságot, és le is közölte. Kathryn ekkor Franklinbe tért vissza.

1946-ban Kathryn kijött a „pusztaságból”, és belépett valódi szolgálatában az „Ígéret Földjére”. Egy sikertelen déli körút után meghívást kapott a Franklinben levő ezeröttszáz férőhelyes Gospel Tabernacle-be, hogy tartson ott egy összejevelet-sorozatot. A Gospel Tabernacle azóta vált híressé keresztény körökben, amióta Billy Sunday egyszer ott prédikált. Kathryn összejeveletei olyan fantasztikusak voltak, mintha az a nyolc év nem is létezett volna.

---

*...Kathryn kijött
a „pusztaságból”, és belépett
valódi szolgálatában
az „Ígéret Földjére”.*

SOK HANG

Nem sokkal azután, hogy elkezdte összejöveteleit a Gospel Tabernacle-ben, egy rádióműsort is sugározni kezdett az Oil Cityben levő WKRZ Rádióból Pennsylvania államban. Ennek sikere olyan nagy lett, hogy még egy állomást létesített Pittsburgh-ben.

Nemcsak, hogy már nem kerülték, hanem levelek sokaságával árasztották el. Az Oil Cityben levő állomásnak végül is ki kellett tiltania a látogatókat a stúdióból, mert már akadályozták a stáb munkáját.

A második világháború éppen hogy befejeződött, és kevés luxuscikket lehetett kapni a boltokban. Egy rádióadás alkalmával véletlenül kicsúszott Kathryn száján: már az utolsó pár harisnyaát hordja. Nem telt bele sok idő, és a stúdióban már dobozokban álltak a nylonharisnyák.

A háború vége felé a Szent Szellem munkája Krisztus testében arra irányult, hogy helyreállítsa az egyházat a gyógyítás ajándékán keresztül. A nagy gyógyító összejövetelek már javában folytak, és csodálatos gyógyulások történtek olyan szolgálók által, mint Oral Roberts, William Branham és a néhai Jack Coe. Gordon Lindsay, aki a Gyógyulás Hangja című magazinnak és a „Krisztus a nemzetekért” Bibliaiskolának volt az alapítója, közölte újságjában ezeknek a csodálatos ébredéseknek a híreit.

Ekkor még Kathryn szolgálata leginkább abból állt, hogy embereket vezetett be a megtérés imájába. Elkezdett azonban kézzrátétellel is imádkozni azokért, akik előrementek gyógyulásért. Habár nem szerette ezt a fogalmat, hogy „hit-gyógyító”, mégis látogatta ezeknek a szolgálóknak az összejöveteleit, mivel szeretett volna többet tudni Istennek erről az ajándékaról. Kathrynnek ekkor még fogalma sem volt arról, hogy a gyógyító szolgálat nemzetközi hírnevet fog hozni számára.

Ahogy látogatta ezeket a sátoros összejöveteleket, Kathryn számára egyre világosabb lett az egész. Bár mindig voltak benne megválaszolatlan kérdések az isteni gyógyítással kapcsolatban, leszögezett néhány alapvető dolgot szolgálatára nézve:

„Szolgálatom korai idejében engem nagyon zavart néhány dolog, amit az isteni gyógyulással kapcsolatban láttam. Összezavart a sokféle módszer, amit alkalmaztak. Felháborítottak azok a buta színjátékok, amiket lát-

tam, melyek közül egyet sem tudtam a Szent Szellem munkájával vagy Isten természetével összeegyeztetni.

A mai napig sincs számomra visszataszítóbb dolog annál, mint mikor valakiből hiányzik a bölcsesség... Van egy dolog, amit nem tudok elviselni, ez pedig a fanatizmus – azok a testi megnyilvánulások, amelyek lejáratják e csodálatos, szent jelenségeket.”²¹

Kathryn tovább beszélt az ilyen összejövetelek miatti bánatáról. Élete végéig arra buzdította az embereket, hogy egyedül Jézusra nézzenek, semmi másra. Miután részt vett a pennsylvaniai Erie-ben egy sátoros összejövetelel, ezt mondta:

„Zokogni kezdtem. Nem tudtam abbahagyni. Ó, azok az elkeseredett és csüggedt arcok, amiket láttam, amikor azt mondták nekik, hogy hitetlenségük tartja vissza őket Istentől! Hetekig másra sem tudtam gondolni. Ez lett volna a nagy kegyelemű és végtelen könyörületességű Isten?! Kijöttem a sátorból, forró könnyekkel az arcomon, felnéztem és sírtam: ‘Elvették az én Uramat, és nem tudom, hová rejtették Őt!’”²²

Érdeemes megjegyezni, hogy Kathryn Kuhlman úgy döntött: nem azonosítja szolgálatát a Gordon Lindsay-féle Gyógyulás Hangja folyóirattal. Az újság gyakorlatilag a kor gyógyító evangélistáinak első számú folyóirata volt, Kathryn azonban szeretett volna kimaradni belőle. Sok evangélista ebben a mozgalomban őszinte és becsületes volt, de voltak szenzációhajhászok is közöttük, akik megkérdőjelezhető módszereket használtak szolgálatuk során.

JÖNNEK A CSODÁK!

Miután Kathryn meglátta Isten Igéjéből, hogy a gyógyulás ugyanúgy elérhető a hívő számára, mint a bűnbocsánat, kezdte megérteni a keresztény ember kapcsolatát a Szent Szellemmel. 1947-ben egy tanítássorozatot tartott a Szent Szellemről. Némely dolog, amit az első este mondott, még számára is kijelentés volt. Később beszélt arról, hogy az összejövetelel után egész éjjel ébren maradt, imádkozva és még többet olvasva az Igét.

A második este emlékezetes alkalom maradt. Egy rendkívüli bizonyosságot mondott el valaki, aki Kathryn Kuhlman egyik összejövete-

---

*Miután Kathryn meglátta
Isten Igéjéből, hogy
a gyógyulás ugyanúgy
elérhető a hívő számára,
mint a bűnbocsánat, kezdte
megérteni a keresztény
ember kapcsolatát
a Szent Szellemmel.*

---

lén gyógyult meg. Egy hölgy felállt, és elmondta: mialatt Kathryn az előző este prédikált, ő meggyógyult. Anélkül, hogy bárki rátette volna a kezét, vagy hogy Kathryn erről tudott volna, ez a hölgy rákos daganatból gyógyult meg. Az aznap esti istentisztelet előtt elment orvosához, aki ezt meg is erősítette.

A következő vasárnap történt egy második csoda is. Egy első világháborús veterán, aki orvosilag igazoltan megva-

kult egy üzemi baleset során, 85 százalékosan visszanyerte látását a maradandóan károsult szemére, a másikra pedig tökéletesen.

A TÁMADÁS, A SERIFF ÉS A DICŐSÉG

Ahogy gyógyulások és csodák kezdtek el történni, még nagyobb tömegek gyűltek össze a Tabernacle-ben, mint Billy Sunday korában. Isten elkezdte Kathryn szolgálatát még nagyobb módon kiterjeszteni, de az ördög is ellentámadásba lépett. Megpróbálta aláásni a Szent Szellem munkáját és áradását Kathryn szolgálatában.

A támadás M. J. Maloney-n és a Tabernacle-t irányító vezetőkön keresztül jött. Maloney ragaszkodott ahhoz, hogy minden szolgálatból befolyó pénzüsszegeből – beleértve a rádióműsort és a levelezéseket is – ő is kapjon egy bizonyos százalékot. Kathryn nem engedett, mire Maloney azzal fenyegetőzött, hogy bepereli.

Maloney azzal kezdte meg „leszámolását”, hogy kizárta Kathryn-t az épületből. Ezt egy verekedés követte a Kathryn-t követő bányászok, meg Maloney emberei között. A küzdelem azzal végződött, hogy Kathryn önkéntesei feltörték a lakatokat, és az összejövetelek folytatódtak. Ebben az épületben csak akkor szüntek meg, mikor Kathryn támogatói tízezer dollárt összegyűjtöttek, és megvásároltak egy régi görkorcsoyapályát a közeli Sugar Creekben. A görkorcsoyapályának a Faith Temple nevet adták. Kétszer akkora volt, mint Maloney épülete, és már az első istentisztelettől kezdve mindig telt ház volt.

A sors iróniája, hogy 1947-ben, ebben a rendkívül fontos és mozgalmas évben, egy másik különös dolog is történt. Egy éjszaka Kathryn kopogást hallott lakásának ajtaján. Mikor kinyitotta az ajtót, a seriff állt ott civil ruhában. Eljött tudatni vele, hogy a „Fiatalúr” Nevadában válópert kezdeményezett, és irodájába aznap reggel érkeztek meg a papírok.

Kathryn lenézett, és meglátta a papírokat a kezében. Nem emelte föl a fejét. Amikor a seriff észrevette szégyenét és csalódottságát, kinyújtotta kezét, és megérintette a karját. Ő is járt Kathryn összejöveteleire, és tudta, hogy Isten küldte az ő környékükre. Mivel tisztában volt azzal, hogy híres személyek válási papírjait sokszor kiadják a médiának, így azok nyomtatásban megjelenhetnek, ezért ő bizalmasan kezelve az ügyet, személyesen adta át az aktákat.

Ezután megnyugtatta Kathrynnt, hogy erről a jogi lépésről kettejükön kívül senki nem fog tudomást szerezni. Kathryn azt felelte, hogy ezért élete végéig hálás lesz neki.

Megértése nagy szívfájdalomtól kímélte meg Kathrynnt. Hét évvel később újságírók tudomást szereztek ugyan róla, de akkorra már Kathryn szolgálata annyira előrehaladt, hogy nem befolyásolták régi hírek.

A csodálatos gyógyító összejövetelek folytatódtak a felújított görkorcsoyapályán. További istentiszteleteket tartottak még a környező városokban és az Ohio államban levő Youngstown város Stambaugh Nagytermében. A Szent Szellem végre talált egy olyan szolgálat, aki nem magának tulajdonította az Ő cselekedeteit, és nem magának adta a dicsőséget az Ő munkája gyümölcseiért.

Ahogy az egyik titkárnő megjegyezte:

„Miss Kuhlman nagyon érzékeny volt Istenre. Amint ott álltam egy istentisztelet után a Tabernacle-ben, beláttam a rádioszobába. Miss Kuhlman, nem tudva, hogy valaki is láthatja őt, térden állva dicsérte Istent az aznapi alkalomért.”²³

Ahogy a szolgálata fejlődött, egyre kisebb hangsúlyt tett a hitre, és egyre nagyobbat a Szent Szellem szuverenitására. Az ő összejövetelein nem voltak imakártyák, nem voltak külön sátorok a rokkantak számára, hogy ott értük imádkozzanak; nem álltak hosszú sorban a betegek, arra várva, hogy valaki rájuk tegye a kezét. Ő sohasem vádolta hitetlenséggel azokat, akiknek nem sikerült átvenni gyógyulásu-

kat. Úgy tűnik, a terem minden részén történtek gyógyulások, miatt az emberek a helyükön ültek, és tekintetüket a menny felé, Jézusra emelték.

BEOMLOTT A TETŐ!

A pittsburgh-i Carnegie Hall első összejövetelén a gondnok mondta neki, hogy még a leghíresebb operaénekesek sem tudták megtölteni a termet, de ő ragaszkodott hozzá, hogy az egész teremben legyenek székek. Ezt nem bánta meg, hiszen mindegyiket elfoglalták.

...mennyei jelek mégis arra készítették, hogy költözzön Pittsburgh-be.

Az első istentiszteletet délután tartották, és telt ház volt. A második összejövetelre is még aznap este sor került, így az egész tömeg be tudott jutni. Ezek alatt az istentiszteletek alatt Jimmy Miller és Charles Beebee szolgált zenével. Ők meg is maradtak Kathryn szolgálatában egész végig.

A rádiós szolgálat is folyamatosan bővült, és 1950 novemberére az emberek kezdték sürgetni Kathryn-t, hogy települjön át Pittsburgh-be. Még Kathryn jobbkeze, Maggie Hartner is egyetértett a költözéssel. Kathryn nehezen állt rá, mivel úgy érezte, elkötelezettséggel tartozik a Franklinben élő embereknek, akik mellette álltak és támogatták, befogadták és szerették őt, amikor mindenki más elutasította.

De mennyei jelek mégis arra készítették, hogy költözzön Pittsburgh-be.

Amikor már régóta unszolták, Kathryn kijelentette:

„Nem! Ha a Faith Temple tetőzete beszakad, akkor majd elhiszem: Isten akarata, hogy Pittsburgh-be költözzem.”

1950-ben, Hálaadás Ünnepeén az épület tetőzete – a környék történelmében valaha látott legnagyobb hóesés miatt – beomlott.²⁴

Három héttel később Kathryn elköltözött a Pittsburgh külvárosában levő Fox Chapelbe, ahol halála napjáig élt.

„OLYAN AKAROK LENNI, MINT AIMEE”²⁴

1950-ben már egy nemzetközi szintű szolgálat kezdett kialakulni. A későbbi években Kathryn megjegyezte: Isten nem arra hívta el, hogy egy gyülekezetet építsen, azaz, hogy szolgálata egyetlen helyre korlátozódjon. Vannak, akiket Isten arra hív el, hogy gyülekezeti házakat építsenek, de ő nem volt ezek közül való.

A csoda-összejöveletek árnyékában eltörpültek azok a tények, hogy ő – „mellesleg” – gyülekezeteket is épített. A Pittsburgh-ben székelő Kathryn Kuhlman Alapítvány több, mint húsz olyan gyülekezetet támogatott anyagilag külföldi missziós területeken, ahol a munkát helyi pásztorok vezették.

Sokan hívták őt „pásztornak” az iránta érzett szeretetből és tiszteltből, de Kathryn valójában sohasem volt felszentelve a pásztori hivatásra. Denveri tartózkodása után sohasem pásztorolt egyetlen gyülekezetet sem. Kathryn szerint az ő elhívása az Efézus 4,11-ben felsorolt öt szolgálati ajándék egyikébe sem sorolható. Ő csak egyszerűen az Úr „szolgálólányaként” járt.

Legközelebbi barátai szerint Kathryn szolgálatának kezdetén bejelentette, hogy ő lesz a következő Aimee Semple McPherson, aki a Four Square felekezet alapítója volt. Kathryn minden bizonnyal Aimee-t tekintette példaképül. Mikor a fáklyaként világitó „Testvérnő” megalapította az Angelus Temple-t Los Angelesben, népszerűsége csúcán Kathryn is ott volt. Azt mondják, Kathryn járt Aimee bibliaiskolájába, és ott ült gyülekezetének lelátóján, hogy a „Testvérnő” minden egyes felkent üzenetét és gesztusát elsajátítsa. A L.I.F.E. Bibliaiskola többi növendékétől eltérően ő nem maradt a Four Square felekezeten belül, hanem független utat választott. Érdekes, hogy Rolf McPherson, Aimee fia, nem emlékezett rá, hogy Kathryn a bibliaiskola növendéke lett volna.²⁵

Bár Kathryn soha nem találkozott Aimee-vel személyesen, szolgálata nagy hatással volt rá. Kettejük között azonban volt egy nagy különbség: Aimee azt tanította az embereknek, hogy keresni kell a Szent Szellem-keresztiséget; Kathryn szerint viszont a „keresés” mesterkéltségű dolog. Kathryn pünkösdi volt, de nem csinált ebből nagy ügyet. Többször próbálták összehasonlítani Kathryn-t Aimee-vel, de ő csak Aimee korai halála után hat évvel vált országos szinten is ismertté.²⁶

ELEKTRONIKUS EGYHÁZ

Üzeneteit az Egyesült Államok minden táján hallgatták, és rövidhullámú adókon keresztül még némely tengerentúli helyen is tudták fogni adását. Akkor úgy tűnt, Amerika alig várta azt a meleg, kedves hangot, ami minden műsor elején megkérdezte: „Sziaztok ott a másik oldalon, régóta vártatok már rám?”

Rádióműsora nem volt vallásos vagy száraz. Ehelyett olyan benyomást keltett a hallgatókban, mintha Kathryn éppen csak beült volna egy kávéra. Szolgált a szükségben és problémákban levők felé, a lelkileg sérültek felé, és bátorítása sok életet megváltoztatott. Sűrűn elkuncogta magát, hogy úgy érezze a hallgató, mintha rajtuk kívül senki más nem hallaná őket. Ha sírnia kellett, akkor sirt, ha énekelnie, akkor énekelt. Kathrynnek megvolt az a képessége, hogy ugyanúgy tudott szolgálni rádión keresztül, mint ahogy a pulpitusról. Nem sokan tudták ezt megcsinálni, de Kathrynnek sikerült. Olyan nagy volt népszerűsége, hogy még halála után hat évvel is kérték a Kuhlman Alapítványt, hogy engedélyezze a rádióanyagok sugárzását!

Nyolc évvel halála előtt heti televíziós programját országos szinten sugározták. Akkoriban az ő műsora volt a legtovább futó félórás sorozat, amit a CBS stúdióiban készítettek, bár magát a programot nem a CBS hálózat adta le.

KATHRYNÉ AZ UTOLSÓ SZÓ

Összejövetelei elköltöztek Carnegie Hallból a pittsburgh-i Első Presbiteriánus Gyülekezetbe, ahol évekig látogatták rendezvényeit Pittsburgh legkiválóbb bibliakutatói. Élete utolsó tíz évében havonta voltak istentiszteletei a Szent Hely Előadóteremben Los Angelesben, ahol megszámlálhatatlanul sok ember felé szolgált, és százak gyógyultak meg. Ezenkívül beszélt nagy gyülekezetekben, konferenciákon, nemzetközi rendezvényeken is. Kifejezetten szeretett szolgálni a Teljes Evangéliumi Üzletemberek Nemzetközi Közösségében, abban a laikus szervezetben, amit Demos Shakarian alapított Los Angelesben.

Több év telt el, míg végre beleegyezett, hogy csoda-összejöveteleit más konferenciákkal együtt rendezzék. Úgy érezte, hogy egy nagyméretű konferenciának a kötöttségei – a napirend és az időhöz való iga-

zodás – akadályai lennének a Szellem szabadságának, amely meghatározó része volt az ő összejöveteleinek.

Ha egy másik csoport meg akarta hívni Kathrynnt prédikálni, úgy kellett szervezni a programot, hogy az az ő stílusához alkalmazkodjon. Tudta, hogy Isten elhívta őt egy bizonyos módon való szolgálatra, s ezen sohasem változtatott. Ha úgy nézett ki, hogy nem lenne elég szabadsága, vagy visszás emberek voltak jelen, akik kárt okozhattak szolgálatának, akkor inkább lemondta az összejövetelt.

Az a mondás járta, hogy még „a vezetők is vezetettek voltak”, mikor Kathryn jelen volt.²⁷

Ha úgy nézett ki, hogy nem lenne elég szabadsága, vagy visszás emberek voltak jelen, akik kárt okozhattak szolgálatának, akkor inkább lemondta az összejövetelt. Az a mondás járta, hogy még „a vezetők is vezetettek voltak”, mikor Kathryn jelen volt.

„EZER HALÁLLAL HALOK”²⁸

Kathryn sohasem prédikált arról, hogy nem szabad cigarettázni vagy alkoholt fogyasztani. Igaz, nem is bátorított senkit ilyesmire, de nem is győzködte hallgatóságát, hogy ne tegyék. Az se tetszett neki, ahogyan némely gyógyító evangélista szolgált. Kathryn túl „közönségesnek” érezte ezt, ezért az ilyen szolgálatokat nem támogatta.

Sohasem tanította, hogy a betegség az ördögtől van. Elkerülte ezt a témát, és inkább Isten nagyságára mutatott rá. Úgy érezte: ha az emberek tekintetét rá tudja irányítani Istenre, akkor minden a helyére rázódik. Szolgálatának kezdetén még arra buzdította az embereket, hogy hagyják ott felekezetüket, a későbbi években viszont arra, hogy térjenek vissza, és legyenek világító szövétnekek és a gyógyulás csatornái.²⁸

Azt mondják, Kathryn élete egy szüntelen ima volt. Mivel gyakran utazott, nem volt egy állandó napi idő, amit rendszeresen imával töltött, ezért megtanulta „belső szobájává” tenni azt a helyet, ahol éppen volt. Az összejövetelek előtt Kathrynnt gyakran lehetett látni „föl-alá járkálva, amint fejét hol fölemelte, hol lehajtotta; néha karjával hadonászott, máskor kezét összekulcsolta a háta mögött”. Arcát könnyek áztatták. Úgy tűnt, mintha esedezne az Úrhoz, mondván: „Kedves Jézus, a te Szent Szellemedet ne vedd el tőlem!”²⁹

Bár az ilyen bensőséges ima személyes dolognak tűnhet, Kathryn számára mégsem volt az. Sokszor megzavarták imádkozás közben kérdésekkel; ő válaszolt rájuk, majd visszatért az imának ugyanarra a szintjére, mint ahol megszakították. Oral Roberts így írja le a Szellemmel való kapcsolatát:

„Olyan volt, mintha párbeszédet folytattak volna egymással, és nem lehetett megmondani, hol kezdte Kathryn, és hol folytatta a Szent Szellem. Egységben voltak.”³⁰

Összejöveleiket mindenféle emberek látogatták, mindenféle felekezetből. Katolikusok, episzkopálisok, baptisták, pünkösdieltek; részegek, betegek, haldoklók, mélyen szellemiek és hitetlenek egyaránt. Kathryn tudta, az ő feladata az, hogy rámutasson Istenre. Valahogy mindig képes volt lerombolni minden közöttük levő gátat, és egy olyan közös alapra tudta hozni őket, ahol mindnyájan egyetértettek. Hogyan sikerült ez neki? Én hiszem, hogy azért, mert teljesen átadta az életét a Szent Szellemnek. Mindig ezt mondta: **„Én minden istenszertelet előtt ezer halált halok.”**³¹

Mivel ökumenikus evangélista volt, Kathryn soha nem engedte az olyan szellemi ajándékoknak a megnyilvánulását összejöveleiben, mint a nyelveken szólás, a nyelvek magyarázása vagy a prófétálás. Ha valaki olyan hangosan kezdett el nyelveken szólni, hogy az már zavaró volt, azt diszkréten eltávolította az összejövetelről. Kathryn hitt a Szellem összes ajándékában, de nem akart semmi olyasmit tenni, ami meggátolta vagy eltérítette volna az avatatlanokat az Istenben való egyszerű hittől.

Mindazáltal Kathryn nem szabott gátat annak, hogy az emberek „megrészegegyenek a Szellemtől”. Sokan kezdtek el hinni Istennek hatalmas erejében csupán azért, hogy ennek az egyetlen megnyilvánulásnak tanúi voltak. Kathryn egyszerű magyarázattal szolgált:

„Mindaz, amit én el tudok hinni, hogy a mi szellemünk nem Isten teljes erejére van méretezve, és mikor áram alá kötnek minket, egyszerűen nem tudjuk elviselni. Mi alacsony feszültségre vagyunk méretezve, Isten azonban magas feszültség a Szent Szellem által.”³²

A színpadot sohasem hagyta el, még akkor sem, mikor egy zenész

vagy egy szólista szolgált. Általában félreállt, de mindig a közönség által látható helyen; ott állt, mosolygott és Isten felé emelte a kezét.

Kathryn mindig tudatában volt annak, hogy egy napon az Úr előtt fog állni, és számot fog adni a szolgálatáról. Sohasem hitte, hogy ő Isten első választása volt arra a szolgálatra, amit kapott. Úgy hitte, Isten először egy férfit hívott el erre a szolgálatra, de az nem volt hajlandó kifizetni az árát. Abban sem volt soha biztos, hogy egy második vagy harmadik választás volt. Amiben viszont teljesen biztos volt, hogy ő „igent” mondott az Úrnak. Az ő szolgálata volt az egyik legkiemelkedőbb, ha nem a legkiemelkedőbb szolgálat a karizmatikus mozgalomban.

TÖBB, MINT HOGY FELSOROLHATNÁNK

Mik voltak ezek a kiemelkedő csodák? Bár ezerszámra történtek csodák, mégis Kathryn számára a legnagyobb csoda az volt, ha egy személy újjászületett. Egy alkalommal egy születésétől béna, ötéves kisgyerek sétált ki a színpadon álló Kathrynhez segítség nélkül. Máskor pedig egy szintén béna, tizenkét év óta tolokocsihoz kötött asszony ment ki a színpadra a férje segítsége nélkül. Volt egy ember Philadelphiából, aki nyolc hónappal azelőtt kapott szívritmus-szabályozó készüléket, és erős fájdalmat érzett a mellkasában, miután Kathryn rátette a kezét. Hazafelé menet észrevette, hogy mellkasáról eltűnt a sebhely, ahol a készüléket beültették, és nem érezte a szerkezet működését sem. Később, mikor az orvos megröntgenezte, kiderült, hogy a szívritmus-szabályozó eltűnt, és a férfi szíve rendbejött!

Gyakori volt, hogy daganatok és rákos betegségek tűntek el, vakok láttak, süketek hallottak. Migrénes fejfájások gyógyultak meg azonnal. Még fogak is gyógyultak meg természetfeletti módon. Lehetetlen lenne teljes listát készíteni azokról a csodákról, amiket Kathryn Kuhlman szolgálata látott! Ezt egyedül csak Isten tudhatja.

Kathryn sokszor sírt az örömtől, amint látta, hogy ezrek gyógyulnak meg Isten ereje által. Vannak, akik látták, hogy könnycseppek öntözték a kezét.

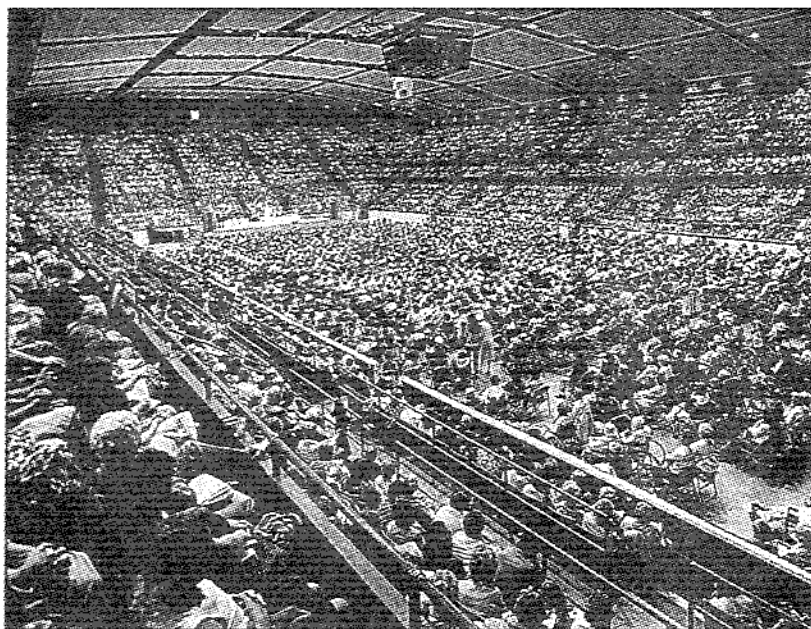
Kathryn akkor is sírt, amikor emberek betegen vagy tolószékből hagyták el az összejövetelt. Soha nem próbálta megmagyarázni, hogy miért nem nyerték el egyesek a gyógyulásukat, míg mások megkapták. Úgy hitte, a felelősség Istené. Szeretett úgy beszélni magáról,

A HIT TÁBORNOKAI

Hajrá a székekért egy Kuhlman-összejövetelen

Washington állam, Seattle, 1974

Kézrátétel egy betegért

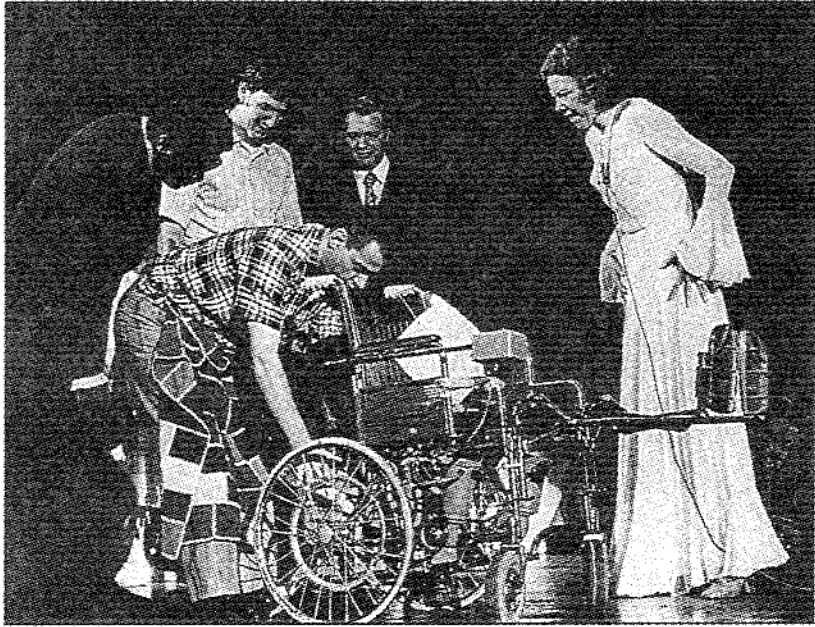

Szolgálat egy mozgássérült felé

Több tolókosci üresen maradt

A HIT TÁBORNOKAI

„Kelj fel, és told a saját kocsidat!”

Kathryn és Oral Roberts

„Légy szabad, a Jézus nevében!”

„Te is szereted Őt, édesem?”

hogy ő Isten munkatársa, nem pedig az igazgatója. Bármit is határozott el a mennyei Igazgatóság, neki engedelmeskedni kellett. De azt is sokszor mondta: ha majd a mennyben lesz, ez lesz az egyik első kérdés, amit Istennek fel fog tenni!

LÁTVÁNYOSSÁG OHIÓBAN

1952 augusztusában Kathryn több, mint tizenötezer embernek prédikált Rex Humbard sátrában az ohioi Akronban. Azon a vasárnapon, mikor Kathryn először szolgált, a hajnali órákban Humbardék arra ébredtek, hogy valaki dörömböl lakókocsijuk ajtaján. Egy rendőr volt, aki így szólt: „Humbard pásztor, valamit csinálnia kell, mert körülbelül tizennyolcezer ember áll kint annál a sátonál!” Hajnali négy óra volt, és az összejövétel délelőtt tizenegyre volt meghirdetve. Kathryn, aki már hozzászokott ahhoz, hogy ekkora tömeg nem fér be egyetlen tető vagy sátor alá, azt mondta Humbardnek: nincs más hátra, mint hogy el kell kezdeni az istentiszteletet már nyolckor. És úgy is lett. Maude Aimee. Rex felesége visszaemlékezik, hogy Kathryn aznap délután fél háromig szolgált.

---

*Mozisztárok látogatták
összejöveteleit. Még Phyllis
Diller humorista is Kathryn
könyvét ajánlotta egy
haldokló rajongója
figyelmébe.*

Ezek után az összejövetelek után Humbardék végleg leparkoltak lakókocsijukkal Akronban, hogy hamarosan létre hozzák az 1960-as és 70-es évek egyik legnagyobb gyülekezetét és televíziós szolgálatát.

Ez idő tájt kezdték el Kathryn szívproblémák gyötörni. Ennek ellenére tovább folytatta szolgálatát, és a Szent Szellemnek való engedelmisségben járt.

TÜNDÖKLÉS ÉS HULLÓ CSILLAGOK

Ekkoriban Kathryn már ünnepezt személyiség volt, mind keresztény, mind világi körökben. Mozisztárok látogatták összejöveteleit. Még Phyllis Diller humorista is Kathryn könyvét ajánlotta egy haldokló rajongója figyelmébe.³³ A pápa személyesen is meghallgatta őt a Vatikánban, és adományozott neki egy függőt, amelyre egy galamb volt bevésvé. Több amerikai település ajándékozott neki „kulcsot” városuk-

hoz. Még Vietnam nemzete is megajándékozta őt a Becsület Érméjével, megköszönve a szenvedőkért tett erőfeszítéseit.

Persze a köszönetnyilvánítások mellett jöttek támadások is. Néhányat ezek közül el tudott felejtetni. Voltak azonban olyanok is, melyek mély sebeket okoztak. Ilyen volt például az alkalmazottainak, Dino Kartsonakisnak és a sógorának, Paul Bartholomew-nak az összeszövetkezése.

Röviden csak annyit, hogy Dino és a sógora, miután rájöttek, hogy a Kuhlman Alapítvány aláírt egy multimédia szerződést, magas bér-emelést követeltek.

Kathryn nagyon élvezte Dino társaságát. Akik elmentek rendezvényeire, biztosan emlékeznek arra, hogyan mutatta be őt nagy lelkesedéssel a közönségnek. Kezével nagy ívben rámutatott, és elkiáltotta magát: „**És most, itt jöön Diiiiino!**” Kathryn kiemelte Kartsonakist a homályból, és elindította őt egy nemzetközi szolgálatban. Úgy tartották, Kathryn látta el a legelegánsabb ruhákkal, és a média előtt folyton dicsérte.

Dino azonban sógorának, Paul Bartholomew-nak befolyása alá került. Bár Bartholomew a legjobban fizetett személy volt a csapatban, ő még többet akart, és ott kötött ki, hogy beperelte Kathryn egy bődületesen nagy összegért. Kathryn helytelenítette Dino nyilvános kapcsolatát egy világi táncosnővel, mire Dino megkeseredett, és ő is több pénzt követelt. Ennek eredményeképpen Kathryn mindkettőjüket kirúgta. Erre ők nyilvános rágalmakat kezdtek terjeszteni jellemével kapcsolatban, és hangjukat az egész világ meghallotta.³⁴

A későbbi években Kathryn nem töltött túl sok időt munkatársai jellemének analizálásával. Ezért választása sokszor olyan emberekre esett, akiket egyszerűen csak kedvelt, ez azonban gyakran csak rövid ideig tartó örömet szerzett, és később annál több szívfájdalom származott belőle. Lehet, hogy stábja tagjainak kiválasztásával kapcsolatos tévedéseiben szerepet játszott fizikai és lelki kimerültsége is. Napi programja rendkívül zsúfolt volt. Bár figyelmeztették Bartholomew és Kartsonakis felvételének ésszerűtlenségére, Kathryn alkalmazta őket, ami az ismert következményekkel járt.

Ha voltak is hibás döntései, akár neki, akár körülötte dolgozó munkatársainak, a Szent Szellem munkáját sohasem engedte a test szint-

jére lesüllyedni, és sohasem tulajdonította az érdemeket magának. Kathryn Kuhlman mindig Istennek adta a dicsőséget.

Szolgálatát tovább haladt teljes sebességgel. Nagy felekezetek állapították meg Kathrynról, hogy kortársai között neki volt a Szent Szellem által leginkább megtisztított szolgálata. Kathrynnek nem voltak titkos tervei és hátsó motívumai. Ha voltak kérdések, amiket nem értett, soha nem tett úgy, mintha tudná a válaszokat, és mindig vigyázott arra, nehogy a Szent Szellemet megszorítsa. Elkötelezetten, engedelmisséggel, becsületesen és őszinteséggel járt élete végéig.

HÁT NEM VETTED ÉSZRE A LELÁTÓT?

1968-ban Kathryn Pat Robertsonnal és társánál, Jim Bakkernél szolgált egy több, mint háromezres tömeg felé. Nem sokkal az összejövetel kezdete után egy rész kilazult a lelátóban, és hátradőlve a falhoz csapódott. Sokan leestek a földszintre, vagy függtek a levegőben. A vészelhárító mentőosztag megérkezett, és némelyeket hordágyon vittek el. Összecsukható székeket hoztak be a lelátó helyett, és a rend helyreállt. Eközben Miss Kuhlman, mintha észre sem vette volna, ami történt, már prédikációjának felénél tartott.

1968-ban Kathryn nemzetközi körútja során elutazott Izraelbe, Finnországba és Svédországba. Vendége volt a *The Johnny Carson Show*-nak, a *The Dinah Shore Show*-nak és sok más műsornak. Bár Kathryn nagyon diplomatikus volt, és mindenki elfogadta, még ezeken a médiaprogramokon keresztül is megnyilvánult a Szent Szellemnek életén levő ereje. Az a hír járta, hogy a CBS stúdiójában dolgozók mindig tudták, mikor lépett Kathryn az épületbe, mert megváltozott az egész ottani légkör.

1975-ben, bár már a hatvanas éveiben járt, és fizikai betegségek gyöngítették, Kathryn mégis elutazott Jeruzsálembe, hogy a Második Szent Szellem Világkonferencián beszéljen. Mikor tudomást szerzett arról, hogy Bob Mumford lesz az egyik főszónok a konferencián, azzal fenyegetőzött, hogy visszautasítja a meghívást. Szerinte a tanítvány-ságról szóló tanítása teljes eretnokség volt, amivel nem akart közösséget vállalni. Végül is Kathryn elutazott Izraelbe, és sok közel-keleti embernek segített megtapasztalni a Szent Szellemben való szolgálót.

AMINT JÓ DOLGA VAN LELKEMNEK

Kathryn Kuhlman szolgálatának utolsó csoda-összejövetelét 1975. november 15-én tartották a Los Angeles-i Szent Hely Előadóteremben. Miss Kuhlman hollywoodi irodájának egy alkalmazottja mielőtt távozott az épülethől, olyan különös dolgot látott, amit soha nem felejtett el. Már mindenki elhagyta a termet, mikor Kathryn csendben az emelvény végéhez sétált. Felemelte fejét, és lassan pásztázni kezdte a lelátót, mintha szemügyre vett volna minden egyes széket. Az egész egy örökkévalóságnak tűnt. Ezután Kathryn áttért a második lelátóra, szintén minden egyes sort és széket végigszemlélve. Ezután a földszintre nézett, megint alaposan megvizsgálva minden ülőhelyet.³⁵

Csak találgatni tudunk, mi futhatott végig ekkor Kathryn fejében. Emlékek, győzelmek, gyógyulások, nevetések és könnyek... Lehetséges, hogy Kathryn tudta, soha többet nem fog visszatérni a pulpitushoz? Lehetséges, hogy azokban a percekben búcsúzott el földi szolgálatától? Alig telt el három hét, és Kathryn haldokolva feküdt a tulsai Hillcrest Egészségügyi Központban, egy sikertelen szívműtét után. Ekkorra már minden irányítást átadott Tink Wilkersonnak, aki korábban autókereskedéssel foglalkozott ott Tulsában. Tink Wilkerson annak a Jeannie Wilkersonnak volt a fia, aki egykor az Úr igaz prófétanőjeként szolgált.

Wilkerson csak rövid ideig, alig tíz hónapon át dolgozott Kathrynnel, ő mégis ebben a férfiben bízott. Ő adta a tanácsot, hogy hol operálják meg Kathrynnt. Halála után rá hagyta az ingóságainak nagy részét. Mikor a régi stáb Wilkerson személyével kapcsolatban foglalt állást, a vélemények megoszlottak. Néhányan azt gondolták, hogy becsapta Kathrynnt; mások azon a véleményen voltak, hogy Isten küldte őt Kathryn utolsó óráira. Mindenesetre a média csak úgy burjánzott a találgatásoktól, hogy miért kapott Wilkerson olyan nagy részt Kathryn vagyonából, míg a már évek óta vele dolgozó társának, Maggie Hartnernek oly kevés jutott. Wilkerson 1992-ben két oklahomai bíróságon is beperelték korábbi autózüzetekben való csalás miatt. Szabadlábba helyezése 1993 nyarára volt esedékes, amikor is

---

---

*Lehetséges, hogy azokban
a percekben búcsúzott el
földi szolgálatától?*

---

egy könyvet tervezett írni az ő és felesége kapcsolatáról Kathrynnel.³⁶ Wilkerson egészen hallgatott mostanáig, vélhetőleg tiszteletből. Úgy hiszem, az ő történetét is érdemes volna meghallgatnunk.

„HAZA AKAROK MENNI”

Oral és Evelyn Roberts azon kevesek közé tartoztak, akiket beengedtek Kathrynhez a Hillcrest Egészségügyi Központba. Oral visszaemlékszik egy érdekes dologra. Bementek a szobába, és odaléptek mellé, hogy imádkozzanak érte. „Mikor Kathryn felismert minket, és látta, hogy a felépüléséért akarunk imádkozni, tiltakozóan kinyújtotta kezét, és a menny felé mutatott.” Evelyn Roberts Oralra nézett, és így szólt: „Nem akarja az imánkat. Haza akar menni.”

Kathryn nővére, Myrtle, ugyanezt az üzenetet kapta Kathrynától. Azt mondta Wilkersonnak, hogy „Kathryn haza akar menni”.³⁷

A csodálatos vörös hajú hölgy, aki bevezette generációnkat a Szent Szellemben való szolgálatba, és milliók szívét dobogtatta meg, végül

elnyerte szívének kívánságát. Azt mondják, a Szent Szellem még egyszer utoljára rászállt, és arca ragyogni kezdett. Az ápolónő egy különös sugárzást vett észre ágya körül, amelyből leírhatatlan békeesség áradt.³⁸ 1976. február 20-án, egy pénteki napon este nyolc óra húsz perckor Kathryn Kuhlman hazatért, hogy Jézussal legyen. Hatvannyolc éves volt.

Oral Roberts mondott beszédet temetésén a kaliforniai Glendale Forest Lawn Memorial Parkban. Kathryn úgy anyagot temették el, mint Aimee Semple McPherson, az ő sírboltjától fél mérföldnyire. Oralnak volt egy látomása Kathryn halálakor, miszerint Isten fel fog emelni és ki fog terjeszteni hasonló

szolgálatokat szerte az egész világon, hogy hatalmát még nagyobb módon mutassa be, mint ahogyan az Kathryn életén keresztül megnyilvánult.

Kathryn Kuhlman élete különleges kincset jelentett. Szolgálatát feltörte az utat számunkra, hogy generációnk ismerje a Szent Szellemet. Azt próbálta bemutatni nekünk, hogyan kell közösségben lenni Vele, és hogyan kell szeretni Őt. Neki valóságosan megvolt az az ajándéka, hogy úgy mutassa be számunkra a Szent Szellemet mint Barátot.

Kathryn Kuhlman élete különleges kincset jelentett. Szolgálata feltörte az utat számunkra, hogy generációnk ismerje a Szent Szellemet. Azt próbálta bemutatni nekünk, hogyan kell közösségben lenni Vele, és hogyan kell szeretni Őt. Neki valóságosan megvolt az az ajándéka, hogy úgy mutassa be számunkra a Szent Szellemet mint Barátot. Senki sem tudna jobb befejezést fűzni ehhez a fejezethez, mint maga Kathryn, saját szavaival:

„A világ bolondnak hívott engem, amiért egész életem odaadtam annak, Akit még sohasem láttam. Pontosan tudom, mit fogok mondani Neki, mikor majd ott állok az Ő színe előtt. Amikor majd felnézek Jézus csodálatos arcára, csak egy dolgot mondhatok: ‘Én megpróbáltam’. A legtöbbet adtam magamból, amit csak tudtam. Megváltásom akkor lesz tökéletes, mikor majd ott állok Előtte, és látom Őt, aki mindezt lehetővé tette.”³⁹

KILENCEDIK FEJEZET: KATHRYN KUHLMAN

Hivatkozások

- 1 Roberts Liardon, *Kathryn Kuhlman: A Spiritual Biography of God's Miracle Working Power* (Laguna Hills, CA: Embassy Publishing Company, 1990), 68.
- 2 Helen Hosier, *Kathryn Kuhlman: The Life She Led, the Legacy She Left* (Wheaton, IL: Tyndale House Publishers 1971), 38.
- 3 Jamie Buckingham, *Daughter of Destiny: Kathryn Kuhlman ...Her Story* (Planfield, NJ: Logos International, 1976), 17–18.
- 4 Hosier, *Kathryn Kuhlman: The Life She Led*, 32–33.
- 5 Buckingham, *Daughter of Destiny*, 23.
- 6 Hosier, *Kathryn Kuhlman*, 44.
- 7 Buckingham, *Daughter of Destiny*, 70–71.
- 8 Prédikáció Kuhlmantól, „Not Doing What We Like, But Liking What We Have To Do.”
- 9 Buckingham, *Daughter of Destiny*, 3.fejezet.
- 10 Prédikáció Kuhlmantól. „Guidelines for Life's Greatest Virtue.”
- 11 The Kathryn Kuhlman Foundation, *Heart to Heart with Kathryn Kuhlman*, 58.
- 12 Lásd 10-es
- 13 Buckingham, *Daughter of Destiny*, 57.
- 14 Hosier, *Kathryn Kuhlman*, 60–64.
- 15 Wayne E. Warner, *Kathryn Kuhlman: The Woman Behind the Miracles* (Ann Arbor, MI: Vine Books, részlet a Servant Publications-ból,1993), 84, 5-ös lábjegyzet, 263.
- 16 uo., 93–94.
- 17 Buckingham, *Daughter of Destiny*, 5.fejezet.
- 18 uo., 88.
- 19 Prédikáció Kuhlmantól, „The Ministry of Healing.”
- 20 Warner, *Kathryn Kuhlman*, 104.
- 21 Prédikáció Kuhlmantól, „The Secret of All Miracles in Jesus' Life.”
- 22 Buckingham, *Daughter of Destiny*, 101–102.

Kathryn Kuhlman – Egy asszony, aki hitt a csodákban

- 23 Warner, *Kathryn Kuhlman*, 120.
24 Buckingham, *Daughter of Destiny*, 118–119.
25 Személyes interjú Rolf McPhersonnal, 1996 február.
26 Warner, *Kathryn Kuhlman*, 203–205, 276, 4-es lábjegyzet.
27 uo., 210.
28 uo., 162.
29 Buckingham, *Daughter of Destiny*, 147.
30 Warner, *Kathryn Kuhlman*, 234.
31 uo., 212.
32 uo., 220.
33 uo., 164.
34 uo., 186–189.
35 uo., 236.
36 uo., 242.
37 uo., 240.
38 Buckingham, *Daughter of Destiny*, 305.
39 „A Tribute to the Lord’s Handmaiden,” részlet az *Abundant Life Magazine*-ből (Tulsa: Oral Roberts Evangelistic Association, 1976 május), címoldal.